

Ve starší době kamenné putují asi desetiletí kamarádi Kopčem a Veverčák se svou tlupou lovců mamutů a učí se spolu být dobrými lovci. Tlupa ztrácí a znovu získává oheň, volí svého náčelníka, obchoduje s potulnými tlupami a čelí útokům cizích tlup. Autor do příběhu zasadil skutečné archeologické nálezy.

LOVCI MAMUTŮ

Veverčák viděl, jak pižmoní býk nabral vlka na rohy a odhodil ho, ale zatím se již druhý vlk zakousl jinému pižmoní do hrdla a způsobil tím zmatek v uzavřeném houfu polekaných zvířat. Pižmoní se dali na útek, vedeni býkem. Vlci je kousek cesty pronásledovali, skákali na ně a kousali je, ale pak nechali té honby a pronásledovali raději tři odloučené pižmoně, kteří se prve ve zmatku jednotlivě rozběhli stranou.

Veverčák – celý rozpálený se díval, jak honba skončí. Ani nepomyslel na to, aby se před vlky schoval. Zapraskalo křoví a uličkou vyběhl poraněný pižmoň, na hrdle zle potrháný. Veverčákovi se zdálo, že zvíře už padne, neboť se potácelo mezi houštinami bez cíle a trávu máčelo krví.

„To by byla řádná kořist!“ pomyslel si hoch a pln srdatosti přistoupil k raněnému pižmoní. Zvíře právě kleslo na zem a těžce oddychovalo. Huňatou dlouhou srstí i černohnědou barvou podobal se pižmoň ležícímu medvědu.

Pižmoň pozvedl hlavu a velkýma očima pohlížel na hochu. Veverčák si pomyslel, že pižmoň chce vstát a snad utéci, proto uchopil tura za rohy a přitiskl mu hlavu k zemi. Avšak pižmoň nebyl ještě tak zesláblý, jak se zdálo, a Veverčák nebyl tak silný, jak si v loveckém zápalu myslel. Tur se pozvedl i s Veverčákem, který naň nalehl, aby ho stlačil dolů, a postavil se na nohy. Teď mělo raněné zvíře hochu na hřbetě – Veverčák se nepustil.

Držel se tura za kosmatý kožich rukama i nohama a čekal, až pižmoň vykrvácí. Najednou nablízku zaskučeli vlci a zabečel jimi štvaný pižmoň. Veverčák sebou trhl, jat úzkostí, a tur, na kterém ležel přitisknut, rozběhl se na šílený útek. Hoch se měl co držet, aby nespádl. Ještě že pižmoň měl tak dlouhé chlupy! Hopy skoky přes kopečky i dolíky, světlinou i mezerami mezi křovím řítilo se poraněné zvíře, poplašené vlky. Snad ani necítí, že nese hochu na hřbetě. Je to útek před smrtí.

Veverčák je už zle poškrábán od větví, neboť tur si v slepé zuřivosti razí cestu někde i těsnou uličkou v houštinách. Někdy hoch až zaúpěl bolestí, ale nepustí se. Spíše zahyne, nežli by se vzdal! A pižmoň letí s hochem v zoufalé divokosti, jako by ani nebyl tak těžce raněn. Po vlčích už nikde ani památky...

V táboře zatím děti zapoměly na Veverčáka a našly si jiné hračky. Nelíbilo se jim jen, že dospělí lovci, ba ani matky nemají dnes porozumění pro jejich hry. Houžňák jim jindy ukazoval třeba celé půldne, jak běhá medvěd, jak šlape mamut, jak skáče sajka – a dnes leží a děti si nevšímá... Stará Vrba také jindy děti laská a vši jim vybírá, ale dnes jen bručí a bručí... Krátce: v táboře dnes není žádná zábava. Všichni jsou stísnění.

Chvilí leží na kožešinách, hned vstanou a procházejí se bezúčelně, pak si sednou a zas popojdou. Inu, žádný život, jak by se slušelo na řádnou loveckou tlupu, která se vyznamenala tolika slavnými zápasy se zvěří...

Náčelník oškrábal ostrým kamenem sobí kožešinu a několikrát už přísně pohlédl na Sovu, nešťastného ohniváka. Ženy, vidouc náčelníka zamračeného, také nepromluvily zbytečného slova. Ještě nikdy neutíkal čas tak pomalu jako dnes. Všecky tíží myšlenka na vyhaslý oheň.

Najednou Mamutík pustil kožešinu z ruky a napjatě poslouchá. I někteří lovci něco zaslechli. Mamutík, Ukmas, Houžňák i ostatní vyskočili a chápali se zbraní. Ženy se polekaly, děti se ustrašeně krčí.

Hola! Tam se řítí mezi houštinami něco podivného. Slyšíte ten dupot? Tělo medvěda, běh soba – a co to na hřbetě?

„To pižmoň! – A zdá se raněný!“

Na něm chlapec – s rukama zaťatýma do kožichu splašeného zvířete...

Všecek tábor je vzrušen rozčilujícím výjevem.

Děti už poznaly hochu na pižmovém turovi a křičí: „Veverčák jede! Veverčák jede!“

Eduard Štorch – *Lovci mamutů*

1. Napiš jméno autora knihy *Lovci mamutů*.

_____

2. V jaké době se odehrává příběh?

_____

3. Jak se říká uskupení, ve kterém lidé v té době žili? _ _ _ _ _

4. Kdo lidem velel? _____

5. Napiš název uskupení, ve kterém žijí vlci. _ _ _ _ _

6. Jak se jmenoval hlavní hrdina tohoto příběhu?

_____

7. Jaké zvíře chtěl ulovit?

a) medvěda

b) pižmoně

c) vlka

8. Podtrhni v textu barevně větu, která popisuje srst tohoto zvířete.

9. Jaká nálada panovala v táboře? Co bylo příčinou?

_____

_____

10. Spoj správně, co dělaly jednotlivé postavy v příběhu, když zaslechly dupot?

lovci

křičely

ženy

ozbrojili se

děti

polekaly se